

opusdei.org

20.000 dones peruanes han après un ofici a Condoray

El Centre Condoray, una obra corporativa de l'Opus Dei al Perú, té com a objectiu formar les dones de la zona de Cañete. Us oferim una entrevista amb Ana Lucía Aguayo, sotsdirectora de Condoray.

18/05/2007

Ana Lucía Aguayo és sotsdirectora del Centre Condoray, una obra corporativa de l'Opus Dei que des de

l'any 1963 té com a objectiu formar integralment les dones de la zona peruana de Cañete. Més de 20.000 dones, moltes d'elles indígenes, han passat durant aquest temps pels seus tallers de capacició. En el seu pas per Roma per a un seminari, aquesta directora ha explicat a «Catalunya Cristiana» com la dona peruana és «clau» per al desenvolupament del Perú. —**Com s'ho fan per convertir la dona en protagonista i no en instrument per al desenvolupament social?**

—La nostra missió és formar persones, que per l'assimilació d'unes formes de treballar, d'uns valors humans i cristians, influeixin positivament en les seves famílies i a la província de Cañete. Busquem que les dones creixin en autoestima, aprenguin a reconèixer les seves qualitats i defectes; siguin capaces de traçar les seves fites i lluitar per

aconseguir-les, i esdevenir així agents del seu desenvolupament.

Moltes persones han treballat amb il·lusió en aquest projecte que va néixer sota l'impuls de sant Josepmaria Escrivà de Balaguer, fundador de l'Opus Dei, i dia rere dia, amb l'ajuda de Déu i el suport de gent generosa, hem anat fent-ho realitat. Al llarg d'aquests gairebé 44 anys de treball, Condoray ha implementat un model de desenvolupament en el qual la dona no és una simple intermediària, per aconseguir eficiència en els projectes, sinó que constitueix l'eix i finalitat del desenvolupament.

—Per què parlem de «promoció de la dona» i no de l'home?

—Condoray treballa per la promoció de la dona perquè al nostre país encara és difícil aconseguir-ne l'accés a l'educació i al món laboral. En donar la prioritat a la seva formació

l'impacte en el desenvolupament és molt més gran i immediat a causa de múltiples raons. La principal és que en cultures com la nostra, recau sobre la dona la responsabilitat de la supervivència familiar i per això tota mesura que ajudi a millorar la situació, anima el desenvolupament econòmic i social del país.

Com que atenem les seves necessitats i li donem una formació, li proporcionem els mitjans perquè aportï a la seva comunitat totes les qualitats pròpies de la seva condició femenina que només ella pot donar. Com assenyala Joan Pau II: quan la dona transmet a la societat el que li és propi, la societat es torna més humana i canvia en la manera de comprendre's i d'organitzar-se.

La dona al Perú és peça essencial per aconseguir el desenvolupament. Per la seva força i empenta, ha assumit funcions de lideratge i ha ajudat

altres dones a aconseguir millores educatives, familiars i socials.

L'educació, a més de donar-li la possibilitat de realització individual, perspectives ocupacionals, d'ingressos i possibilitats de mobilitat social, té un impacte molt important en el seu paper de mare formant els ciutadans del demà.

La millora de l'autoestima i la capacitació de les dones redunda positivament en les relacions personals, familiars, laborals, socials, etc. Per això, Condoray procura centrar esforços per donar-li una formació completa i personal, d'acord amb la seva capacitat i circumstàncies perquè pugui millorar la seva situació i ella mateixa sigui capaç de solucionar els seus problemes i els de la seva comunitat.

—En quina mesura la promoció humana és també promoció cristiana?

—Parlar de promoció humana és parlar de creixement, de desenvolupament de la persona, que li permet descobrir la seva dignitat i recuperar la confiança en ella mateixa. És donar-li els mitjans perquè pugui assolir la seva plenitud, dur una vida d'acord amb la seva condició de persona i permetre-li de participar en el progrés dels altres.

A Condoray estem convençudes que no hi ha una promoció veritable sense formació de les persones. No es tracta només que la gent en tingui més, sinó que sigui més bona persona perquè el fet de tenir béns no perfecciona per si sol el subjecte, sinó que cal contribuir a la maduració i enriquiment del seu ésser, és a dir, a la realització de la vocació humana com a tal. Però

d'altra banda, també cal oferir condicions de vida dignes que ajudin la persona a assolir la seva plenitud espiritual.

Catalunya Cristiana / Miriam Díez i Bosch

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca/article/20000-dones-peruanes-han-apres-un-ofici-a-condoray/> (23/03/2026)